

332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 14 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nauki zawodu i przyuczenia do wykonywania określonych prac przez młodocianych w rzemieślniczych zakładach pracy.

Na podstawie art. 206 § 3 pkt 1 i § 4 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie nauki zawodu i przyuczenia do wykonywania określonych prac przez młodocianych w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 335, z 1982 r. Nr 17, poz. 130 i z 1988 r. Nr 32, poz. 237) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. O konieczności rozwiązania z młodocianym za wypowiedzeniem umowy o pracę w celu nauki zawodu (art. 196 Kodeksu pracy) rzemieślniczy zakład pracy zawiadamia, nie później niż na 45 dni przed terminem dokonania wypowiedzenia, opiekuna młodocianego, cech, rejonowe biuro pracy oraz szkołę, w której młodociany kształca się, informując o przyczynach uzasadniających zamierzone wypowiedzenie.”

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rejonowe biuro pracy w porozumieniu z kuratorem oświaty i wychowania podejmuje działania mające na celu zapewnienie młodocianym, o których mowa w ust. 4, kontynuowania nauki zawodu w dotychczasowym lub pokrewnym zawodzie, jeżeli możliwość taka nie zostanie zapewniona w trybie przewidzianym w ust. 3.”

2) w § 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Młodocianym w okresie nauki zawodu przysługuje wynagrodzenie obliczane w stosunku procentowym do przeciętnego wynagrodzenia

miesięcznego, bez wypłat z zysku i nadwyżki bilansowej w spółdzielniach, w pięciu podstawowych działach gospodarki uspołecznionej za ostatni miesiąc poprzedniego kwartału, publikowanego przez Główny Urząd Statystyczny w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski.”

b) w ust. 2 pkt 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „1) w pierwszym roku nauki 9%,
- 2) w drugim roku nauki 12%,
- 3) w trzecim roku nauki 15%.”

c) w ust. 3 wyrazy „nie niższe niż 70%” zastępuje się wyrazami „15%”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Młodociani w trzecim i czwartym roku nauki mogą otrzymać wynagrodzenie wyższe niż określone w ust. 2 pkt 3 i w ust. 3.”

3) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. Młodocianym mogą być przyznawane miesięczne nagrody w wysokości 20% ich wynagrodzenia miesięcznego.”

4) § 22 otrzymuje brzmienie:

„§ 22. Młodocianym odbywającym w rzemieślniczych zakładach pracy przyuczenie do wykonywania określonej pracy przysługuje wynagrodzenie w wysokości 9% wynagrodzenia, o którym mowa w § 21 ust. 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

333

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 1 sierpnia 1990 r.

w sprawie świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.

Na podstawie art. 17 ust. 1 lit. b) i art. 97 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373, z 1951 r. Nr 1, poz. 4 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Posiadacze zwierząt gospodarskich: koni, bydła, świń, owiec i kóz będących przedmiotem obrotu lub przemieszczania z jednej miejscowości do drugiej są obowiązani do zaopatrzenia zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, zwane dalej „świadectwami”.

2. W rozumieniu rozporządzenia nie jest przemieszczaniem przepędzanie, przewożenie lub przenoszenie zwierząt:

- 1) w związku z zabiegami zootechnicznymi, leczniczymi, wypasaniem lub użytkowaniem ich w drodze jako siły pociągowej,
- 2) źrebiąt w wieku do 3 miesięcy towarzyszących matce, chyba że są one przewożone środkami transportu publicznego,
- 3) przeznaczonych do uboju w wyniku zwalczania z urzędu zaraźliwych chorób zwierząt,
- 4) w ramach gospodarstwa.

§ 2. Świadczenie wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) albo z jego upoważnienia sołtys.

§ 3. 1. Świadczenie jednostkowe (oddzielnie dla każdej sztuki) wydaje się dla koni i bydła.

2. W odniesieniu do innych zwierząt tego samego gatunku i należących do tego samego posiadacza wydaje się świadectwa zbiorcze. Świadectwa zbiorcze wydaje się również w odniesieniu do bydła rzeźnego i cieląt w wieku do 3 miesięcy, należących do jednego posiadacza.

3. Na podstawie świadectwa zbiorczego może być w razie potrzeby wydane świadectwo jednostkowe, z zamieszczeniem o tym wzmianki w treści obydwóch świadectw.

§ 4. 1. Świadczenie powinno zawierać dane niezbędne do ustalenia tożsamości zwierzęcia oraz jego posiadacza, miejsca pochodzenia, miejsca i celu przemieszczenia, stwier-

dzenia, że pochodzi z gospodarstwa wolnego do zaraźliwych chorób, oraz inne niezbędne informacje — według urzędowego wzoru.

2. Formularze świadectw są drukami ścisłego zarachowania.

3. Świadczenie jest ważne 10 dni; jego ważność może być przedłużona o dalsze 10 dni.

4. Świadectwa nie wystawia się w razie wystąpienia na określonym obszarze zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 5. 1. Za wydawanie świadectw pobiera się następujące opłaty:

- 1) za świadectwa jednostkowe 1000 zł,
- 2) za świadectwa zbiorcze 3000 zł.

2. Za przedłużenie ważności świadectwa lub wydanie świadectwa jednostkowego na podstawie świadectwa zbiorczego bądź zamieszczenie wzmianki na świadectwie o zmianie posiadacza pobiera się opłaty w wysokości 50% opłat ustalonych w ust. 1.

§ 6. 1. Za wydawanie świadectw sołtys otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 50% opłaty pobranej od posiadacza zwierząt.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala właściwy organ gminy (miasta).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *M. Stelmach*

334

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 14 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych opłat oraz bonifikat stosowanych w nasiennictwie.

Na podstawie art. 16 ust. 2, art. 30 ust. 2, art. 42 ust. 1 i 5 i art. 71 pkt 3 ustawy z dnia 10 października 1987 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 31, poz. 166, z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 22 lutego 1990 r. w sprawie niektórych opłat oraz bonifikat stosowanych w nasiennictwie (Dz. U. Nr 11, poz. 72) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Posiadacze gruntów rolnych, nabywający kwalifikowany materiał siewny zbóż do siewu i ziemniaka do sadzenia, korzystają z bonifikaty w cenie nabywania tego materiału; bonifikata wynosi:

- 1) 10.000 zł za 100 kg nasion zbóż ozimych, nabywanych w okresie do dnia 31 października 1990 r.,
- 2) 4.500 zł za 100 kg sadzeniaków ziemniaka odmian skrobiowych lub odpornych na mątwika, nabywanych w okresie do dnia 31 grudnia 1990 r.,
- 3) 4.000 zł za 100 kg sadzeniaków ziemniaka innych odmian niż te, o których mowa w pkt 2, nabywanych w okresie do dnia 31 grudnia 1990 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *M. Stelmach*

335

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 sierpnia 1990 r.

w sprawie utworzenia sądów apelacyjnych w Warszawie, Białymstoku, Gdańsku, Lublinie, Łodzi, Poznaniu i Rzeszowie oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 16 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U.

z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 148 i Nr 53, poz. 306) zarządza się, co następuje: